

Czcimy wszystkich świętych – przyjaciół Pana Jezusa w niebie

18

Cele katechetyczne

- uświadomienie, jak wielką wartością jest wolność człowieka i jakie są konsekwencje dokonywanych przez niego wyborów w realizacji powołania do świętości;
- uświadomienie powinności chrześcijanina wobec siebie i bliźnich;
- ukazanie, że święci to ludzie, którzy kochają Pana Boga i bliźnich, i starają się naśladować Chrystusa.

Treści

- człowiek wobec innych i wobec samego siebie, swego powołania do świętości – przyjaźni z Jezusem;
- znaczenie 1 i 2 listopada w roku liturgicznym, chrześcijańska celebracja tych dni;
- życie i działanie wybranych świętych i błogosławionych, zwłaszcza bł. ks. Ignacego Kłopotowskiego.

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcia: „błogosławiony”, „święty”;
- zna *Akt nadziei*;
- modli się za zmarłych i szanuje ich pamięć;
- wyjaśnia, czym jest chrześcijański sposób świętowania uroczystości Wszystkich Świętych.

Postawy

Uczeń:

- zachowuje szacunek do każdego człowieka;
- stara się pielęgnować w sobie pragnienie bycia świętym;

- jest wrażliwy na krzywdę i potrzeby innych;
- modli się za zmarłych;
- troszczy się o własne zbawienie.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – znaczenie czytelnictwa;
- edukacja społeczna – postawa wobec innych i siebie: potrzeba norm społecznych (przykazań), dobro wspólne;
- edukacja muzyczna – śpiew odpowiednio dobranej piosenki religijnej, np. „Taki duży, taki mały”;
- edukacja językowa – słownictwo: „święty”, „błogosławiony”, „niebo”, „czyściec”.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; ilustracje świętych patronów uczniów; materiały ze strony internetowej sióstr loretanek o ich założycielu; kilka rekwizytów znanych świętych; kilka egzemplarzy czasopisma „Anioł Stróż”.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; śpiewanie piosenki; wykonywanie ćwiczeń w podręczniku; zabawa „korowód świętych”; opowiadanie.

Propozycja realizacji:

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt nadziei* i *Modlitwa Pańska*; zaakcentowanie wezwania „Ojcze nasz” – przypomnienie, że jesteśmy dziećmi Bożymi wezwanymi do przyjaźni, wspólnoty z Bogiem, do świętości, dlatego powinniśmy pragnąć świętości i modlić się o nią dla siebie i dla innych.
2. Do przeżycia uroczystości Wszystkich Świętych można przygotować się poprzez wykonanie inscenizacji pt. „Mój przyjaciel z nieba”. Będą to wywiady ze świętymi. Innym sposobem jest zorganizowanie balu, w czasie którego dzieci wystąpią w przebraniach różnych świętych, aby pokazać, że chrześcijaństwo jest radosne, choć nie jest zabawą, lecz ma ścisły związek z życiem i mobilizuje nas do czynienia dobra. Bal można połączyć

- z festynem, konkursami i zbiórką środków finansowych, np. na zaniedbane groby lub mogiły bohaterów wojennych. Zamiast zbiórki pieniężnej można też przeprowadzić zbiórkę zniczy.
3. Katechezę można również rozpocząć od przypomnienia treści lekcji o św. Stanisławie Kostce z kl. I lub od wywieszenia na tablicy napisu: „niebo” i od zadania pytań: Co to jest niebo? Dla kogo jest tam miejsce? Wyjaśnić, że niebo jest stanem przebywania Boga i świętych. Pod napisem „niebo” katecheta przypina słowa: BÓG – ŚWIĘCI już tam są; MY – jesteśmy w drodze. W tym kontekście odczytujemy i omawiamy fragment biblijny z podręcznika.
 4. Przypomnienie rzeczy ostatecznych człowieka. Krótkie wyjaśnienie, czym one są. Przekazanie prawdy o życiu wiecznym, do którego jesteśmy powołani. Należy wytłumaczyć pojęcia: „ciało śmiertelne – dusza nieśmiertelna”, „zmartwychwstanie ciał”. Pytania: Co to jest czyściec? Kto tam trafia? Jak możemy pomóc tym, którzy tam przebywają? Można pokazać historię obrazkową o czterech porach roku albo o ziarnie rzuconym w ziemię, które musi obumrzeć, aby potem wydało z siebie nową roślinę. Rozmowa o przemijaniu i cierpieniu człowieka, a także o tym, jak i dlaczego odradza się przyroda.
 5. Katecheta pokazuje dzieciom zdjęcia świętych, najlepiej św. Dominika Savio, świętych dzieci z Fatimy – Hiacynty i Franciszka Marto, św. Stanisława Kostki i wprowadza nową postać – bł. ks. Ignacego Kłopotowskiego. Opowiada życiorys błogosławionego, korzysta z materiałów w podręczniku i tych, które są umieszczone na stronach internetowych; wspólnie z dziećmi zastanawia się, jak można go naśladować. Wykonanie zadań z podręcznika i *Kart pracy*; podkreślenie, że świętość to łączność, przyjaźń z Bogiem, do której jesteśmy wszyscy zaproszeni, że 1 listopada cieszymy się, że jest wielu anonimowych świętych, którzy przyjęli zaproszenie Pana Boga i starali się na nie odpowiedzieć swoim życiem; nawiązanie do tego, że znamy też wielu świętych – są to święci z różnych parafii, diecezji i krajów; są to także święci, którzy zostają patronami ulic, szkół, szpitali, osoby cenione i zasłużone w Kościele, dla Ojczyzny, zarówno kapłani, siostry zakonne, jak też osoby świeckie, które dały wiele dobrego danej społeczności. Powracając do postaci bł. ks. Kłopotowskiego, warto podkreślić jego troskę o potrzeby cielesne i duchowe ludzi, jego realizm

- i szukanie sposobów na realizowanie Ewangelii i świadczenie o Chrystusie, niesienie Go ludziom na różne sposoby, aby dotrzeć do każdego. Prezentacja czasopisma dla dzieci „Anioł Stróż”.
6. Przeczytanie opowiadania o bł. I. Kłopotowskim z *Domownika* lub z czasopisma „Anioł Stróż”, rozmowa na temat treści.
 7. Można także przeprowadzić lekcję na temat świętych patronów dzieci, przygotować dla każdego dziecka duży obrazek jego świętego patrona do pokolorowania, z jakimś przesłaniem, mottem od tych postaci. Można przygotować też kilka opowiadań lub legend o świętych, i aby uatrakcyjnić lekcję, w miarę możliwości nagrać i odtworzyć je na lekcji. Podkreślenie, że święci to nasi przyjaciele w niebie, którzy modlą się za nami. Powinniśmy naśladować ich dobre czyny, ich życie, bo to sprawdzona droga do nieba. Warto przeznaczyć na ten temat kolejną jednostkę lekcyjną.
 8. Przypomnienie, na czym polega katolicka celebracja 1 i 2 listopada. Następnie można odmówić w klasie modlitwę uwielbienia za świętych w niebie, powtórzyć znaną modlitwę za zmarłych, narysować grób kogoś z rodziny, przypomnieć dobre rzeczy związane z tą osobą, podziękować za jej podobieństwo do Jezusa, za skutki przyjaźni z Nim, które zaowocowały w jej życiu dobrem, miłością, pokojem, okazywaniem pomocy bliźnim. Katecheta wykorzystuje opowiadanie o pożegnaniu bliskiej osoby (dodatkowe opowiadania), kładzie akcent na podziękowanie za doświadczenie miłości, bliskości, dobra, które Bóg nam okazuje przez innych ludzi.
 9. Nauka piosenki „Taki duży, taki mały”. Utrwalenie informacji o tym, że każdy jest powołany do świętości.
 10. Katecheta może wybrać się z dziećmi na cmentarz, aby uporządkować groby, zapalić znicze, położyć kwiaty. Przy okazji tłumaczy, co oznaczają nadzieja, pamięć, szacunek, miłość, wdzięczność. Można pokazać dzieciom mogiły poległych w obronie Ojczyzny lub tablice upamiętniające.
 11. Wspólna modlitwa za zmarłych. Warto przeprowadzić rozmowę na temat zachowania na cmentarzu oraz powiedzieć o potrzebie i powodach modlitwy za zmarłych.
 12. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.